

Antallet af Suppleanter foreslaas forøget med 6. Arbejdsgiverne havde ønsket Antallet af de *ordinære* Dommere forøget med dette Antal, idet de anser det for heldigt, at Dommerne i større Antal tager Del i Retsforhandlingen (efter Tur) uden Hensyn til, om der kan paaberaabes egentlig Forfald fra dens Side, der skal afløses. *Dels* anser Arbejdsgiverne Dommerpligten som saa byrdefuld, at den efter deres Mening bør deles mellem flere, *dels* anser de det for heldigt, at flere end det nu er Tilfældet gennem hyppig Virksomhed som Dommer bliver gjort fortrolig med de indenfor Retten raadende Synspunkter.

Arbejderrepræsentanterne fremhæver for deres Vedkommende, at hvor byrdefuld end Dommervirksomheden er, maa det, at Dommerne saa stadigt som muligt følger Rettens Virksomhed, anses som saa vigtigt, at de ikke bør kunne afløses af Suppleanter uden ved forekommende Forfald.

Forslaget i § 1 Slutningen, der gør det til Pligt for Sekretæren forud med de ordinære Dommere at aftale den nærmere Rækkefølge i Indkaldelsen af Suppleanter, lader i sin Formulering aabent for hver af Parterne at anvende Suppleanterne efter deres bedste Skøn.

Valgtiden er forøget fra et til to Aar, netop fordi en alt for hyppig Skiften let vilde kunne bringe noget tilhældigt og vaklende ind i Rettens Praksis.

Næstformændenes lovbestemte Antal er forøget til 2 for at undgaa mulig Standsning i Rettens Arbejde ved forekommende Forfald hos Formand og Næstformand. Muligheden for at kunne udnævne en 3die Næstformand er holdt aaben. Formandens Forslag desangaaende skyldtes navnlig Hensynet til det samtidig udarbejdede Forslag om et Revisionsudvalg, se nedenfor Side 17—18, for hvilket en af Rettens Næstformænd skulde være Formand, men uagtet dette Forslag ikke har vundet Tilslutning fra alle Sider i Udvalget, finder man det dog rettest at bevare Muligheden for den omtalte Forøgelse af Næstformændenes Antal.

For de valgte juridiske Dommeres Vedkommende er den Praksis fra hver Side at vælge en Jurist, noget der har vist sig meget nyttigt, fæstnet som Lov (i § 2).

Efter § 52, 2det Stk. i Retsplejeloven af 11. April 1916 skal en midlertidig Beskikkelse af en Justitssekretær — hvorved nærmest maa sammenstilles Voldgiftsrettens Sekretær — naar den er foretaget af Rettens Formand, straks indberettes til Justitsministeriet. For Voldgiftsrettens Vedkommende træder Inden-

rigsministeriet i Stedet for Justitsministeriet; men det synes lidet praktisk, at en ganske kortvarig Konstitution skal indberettes, da den jo dog overvaages af selve Retten. Samtidig med et Forslag om, at Retten skal have Indstillingsretten — hvorom der i Udvalget blev udtalt Ønske — er det derfor foreslaaet, at kun Konstitutioner, der varer over en Maaned, skal indberettes.

Sidste Sætning i § 1 er udeladt. Det har vist sig upraktisk, og er heller aldrig forlangt, at Parterne forinden det er godtgjort, at der haves Trang til sagkyndige, skal udpege saadanne.

§ 2

indeholder den Forandring, at en af de valgte ordinære og 2 af de valgte ekstraordinære Dommere paa hver Side skal være Jurister; se derom ovenfor.

Tillige turde det være rigtigt for de kollegiale Dommeres Vedkommende her i Byen at gøre det til Pligt, at modtage Valg ikke blot som Formand men som Næstformænd. Naturligvis vil Retten være varsom med at vælge nogen uden først at opnaa hans Tilslutning; men *dels* synes Staten at være pligtig til at stille den fornødne Dommerkraft til Disposition ikke mindst, fordi Domstolene for en væsentlig Del aflastes ved det hele Voldgiftssystem, som Den faste Voldgiftsrets-Institution er et Led af, *dels* er det for de kollegiale Rettens Medlemmer med Hensyn til Arbejdsfordelingen indenfor deres Ret ikke uden Betydning for dem, at det her ikke drejer sig om et Arbejde, de frivilligt har paataget dem, men om et Hverv, som de er pligtige at overtage, og hvortil der altsaa maa leevnes dem behørig Tid og Lejlighed.

Efter de indhøstede Erfaringer er der ingen Udsigt til, at Paragraffens sidste Stykke kan ventes bragt i Anvendelse; og under Hensyn til det vigtige i at bevare Enhed i Retsafgørelserne, vil Udvalget ogsaa anse det for meget uheldigt, om Oprettelse af en sideordnet »Fast Voldgiftsret« skulde blive nødvendig. Alligevel har man ikke kunnet opnaa Enighed om, som Arbejderne have foreslaaet, at slette Bestemmelsen, idet Arbejdsgiverne anser det for ønskeligt, at Muligheden for Oprettelse af en supplerende »Fast Voldgiftsret« ikke afskæres.

Til Oplysning skal bemærkes, at Grunden til, at det Voldgiftsretten paalagte Arbejde for Tiden ikke »overstiger« en enkelt Rets Kræfter, nærmere er den, at der rundt i Fagene er indrettet faglige Voldgiftsretter, der paadømmer de sædvanlig forekommende